

УДК 343.1:351.741(477)

І.І.Кагляк,
здобувач Державного
науково-дослідного інституту МВС України

РОЛЬ ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ОВС УКРАЇНИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНАМИ ДОСУДОВОГО СЛІДСТВА

У статті на підставі аналізу нормативно-правових актів, які регламентують діяльність органів досудового розслідування системи МВС України, визначено роль організаційно-методичних підрозділів в системі управління органами досудового слідства. Обґрунтовано, що в системі управління органами досудового розслідування організаційно-методичні підрозділи є тією основною структурою, за допомогою якої здійснюються основні управлінські функції, зокрема, планування, організації, мотивації та контролю. Охарактеризовано особливості здійснення вказаних функцій.

Ключові слова: органи досудового розслідування, організаційно-методичні підрозділи, функції управління, планування, організація, мотивація, контроль.

В статье на основании анализа нормативно-правовых актов, регламентирующих деятельность органов досудебного расследования системы МВД Украины определена роль организационно-методических подразделений в системе управления органами досудебного следствия. Обосновано, что в системе управления органами досудебного расследования организационно-методические подразделения являются той основной структурой, с помощью которой осуществляются основные управленческие функции, в частности, планирования, организации, мотивации и контроля. Охарактеризованы особенности осуществления указанных функций.

Ключевые слова: органы предварительного расследования, организационно-методические подразделения, функции управления, планирование, организация, мотивация, контроль.

In the paper on the basis of an analysis of normative legal acts, regulating the activities of the bodies of pre-trial investigation MIA of Ukraine the role of organizational-methodical units in the control system of preliminary investigation authorities is defined. It is proved that the system of management bodies of preliminary investigation of the organizational and methodical units is the main structure, with the basic management functions, in particular, planning, organization, motivation and control. It is characterized by the features of the implementation of these functions.

Keywords: bodies of preliminary investigation, organizational-methodical units, functions of management, planning, organization, motivation and control.

Реформування органів внутрішніх справ поставило на порядок денний питання про удосконалення діяльності системи досудового слідства, у тому числі організаційно-методичних підрозділів. Незважаючи на той факт, що організація роботи органів досудового слідства досліджувалася у наукових працях О.М. Бандурки, М.Г. Вербенського, І.В. Зозулі, В.В. Ковальської, В.О. Криволапчука,

А.М. Куліша, О.А. Мартиненка, О.М. Музичука, І.М. Шопіної, О.Н. Ярмиша та інших авторів, проблематика діяльності організаційно-методичних підрозділів органів досудового розслідування досліджена ще недостатньо. Вказане обумовлює актуальність та новизну цієї статті, метою написання якої є визначення ролі організаційно-методичних підрозділів органів досудового розслідування в системі управління органами досудового слідства.

Статтею 3 Конституцією України передбачено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1].

Однією з ланок правоохоронної системи України, на яких покладено захист життя, здоров'я, прав і свобод громадян, їх власності, природного середовища, інтересів суспільства і держави від будь-яких протиправних посягань, є міліція як державний озброєний орган виконавчої влади, як це зазначено у статті 1 Закону України "Про міліцію" [2].

Для виконання однієї із численних функцій, а саме кримінальної процесуальної, у структурі системи Міністерства внутрішніх справ України та його територіальних органів створені органи досудового розслідування, які згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України (далі – КПК України) забезпечують досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до їх підслідності, що закріплено Положенням про органи досудового розслідування Міністерства внутрішніх справ України (далі – Положення про органи досудового розслідування МВС України) [3].

Згідно з Конституцією України, діяльність органів досудового слідства здійснюється під наглядом прокурора (стаття 121 [1]) і обмежена контролем суду (статті 29–31, 55 [1]). Полягає у збиранні, перевірці та оцінюванні доказів, вжитті інших заходів щодо встановлення обставин злочину; осіб, які його вчинили; характеру і розміру збитків, завданих злочином; виявлення та усунення обставин, що сприяли його вчиненню. Значення досудового розслідування полягає в підготовці кримінального провадження для розгляду в суді, тобто в забезпеченні належного здійснення правосуддя.

Статтею 9 КПК України запроваджено, що досягнення притаманних для досудового розслідування цілей здійснюється на підставі його функціонального призначення та властивих йому завдань, що полягають у всебічному, повному і неупередженому дослідженні обставин кримінального провадження, виявленні як тих обставин, що викривають, так і тих, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставин, які пом'якшують чи обтяжують його покарання, надання їм належної правової оцінки та забезпечення прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень [4].

На цей час діяльність органів досудового розслідування в системі МВС України та його територіальних органів здійснюється на підставі наказу МВС України від 09.08.2012 № 686, яким затверджені Положення про органи досудового розслідування Міністерства внутрішніх справ України; Положення про Головне слідче управління МВС України (далі – Положення про ГСУ МВС України); Типове положення про слідче управління (відділ) ГУМВС (УМВС) в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті (далі – Положення про слідче управління); Типове положення про слідчий відділ (відділення) міського, районного, лінійного управління (відділу); Інструкція з організації діяльності органів досудового розслідування Міністерства внутрішніх справ України (далі – Інструкція) [5].

Структура органів досудового розслідування в системі міліції України складається з Головного слідчого управління МВС України (далі – ГСУ МВС України); слідчих управлінь (відділів) головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті (далі – слідчі управління ГУМВС (УМВС) України); слідчих відділів (відділень) міських, районних, лінійних управлінь (відділів) головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті (далі – слідчі підрозділи територіальних органів внутрішніх справ) [3].

Очолюють органи досудового розслідування: у МВС України – начальник ГСУ МВС України; у ГУМВС (УМВС) України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті – перші заступники начальників ГУМВС (УМВС) України – начальники слідчих управлінь (відділів); у територіальних органах внутрішніх справ – перші заступники начальників територіальних органів внутрішніх справ – начальники слідчих відділів (відділень) [3].

Категорії службових осіб органів досудового розслідування ОВС України, відповідно до Положення про органи досудового розслідування МВС України, підрозділяються на: слідчого як службову особу, яка посідає відповідальне становище в системі правоохоронних органів і наділена спеціальними, лише їй притаманними повноваженнями в кримінальному провадженні; слідчого-методиста як працівника організаційно-методичного підрозділу, який надає практичну і методичну допомогу в організації роботи органів досудового розслідування; слідчого-криміналіста, основним завданням якого є надання практичної і методичної допомоги слідчим у розслідуванні тяжких та особливо тяжких злочинів; службову особу, відповідальну за перебування затриманих; помічника слідчого [3].

Таким чином, безпосередньою службовою особою органів внутрішніх справ, яка уповноважена в межах компетенції, передбаченої КПК України, здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень, є слідчий, який, згідно з Положенням про органи досудового розслідування МВС України, під час досудового розслідування самостійно приймає процесуальні рішення, за винятком випадків, коли законом передбачено одержання вмотивованого рішення слідчого судді, суду або згоди прокурора, і є відповідальним за законне і своєчасне виконання цих рішень [3].

Вказана передумова ґрунтується на засадах КПК України. Так, стаття 40 передбачає, що слідчий, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється [4].

Таким чином, слідчий як особа кримінального процесу є важливою ланкою системи правосуддя в Україні. Завдяки наданим повноваженням та покладеним обов'язкам, незалежність слідчого передбачає самостійність в прийнятті рішень. Проте, як було зазначено вище, діяльність слідчого здійснюється під наглядом прокурора та обмежена контролем суду. Покладені на нього повноваження передбачають значний обсяг проведення процесуальних слідчих дій як особисто, так і через доручення оперативним підрозділам (стаття 40 КПК України [4]). В останньому випадку слідчий продовжує нести процесуальну відповідальність за проведення працівником оперативного підрозділу на підставі доручення тих чи інших слідчих дій, бо лише “користується повноваженнями слідчого” (стаття 41 КПК України [4]) і не має процесуального статусу слідчого стосовно самостійності та незалежності. Іншими словами, у разі неповного або некваліфікованого вико-

нання доручення працівником оперативного підрозділу слідчий повинен вказати допущені недоліки та зобов'язати виконати покладене завдання, як належно та в повному обсязі. Таким чином, слідчий під час проведення досудового розслідування керує діями працівника оперативного підрозділу через надання доручення щодо проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій і, разі необхідності, виправляє допущені ним помилки та недоліки.

Проте сам слідчий, завдяки об'єктивним та суб'єктивним факторам, може допускати порушення як процесуального законодавства в ході досудового розслідування, так і в інших сферах професійної діяльності. Зазначене може бути пов'язано, з одного боку, з низькою професійною підготовкою конкретного слідчого, недостатнім досвідом, великим навантаженням та відсутністю навичок правильного розставляння пріоритетів, іншими психологічними особливостями, а з іншого, з умисним допущенням слідчим корупційних діянь.

На цей час вказані фактори погіршились за рахунок зниження професійного досвіду як слідчих, так і керівників слідчих підрозділів територіальних органів. Так, аналітичними дослідженнями встановлено, що середній вік слідчих в районних ланках ОВС України в Харківській області складає – 25–27 років, водночас середній стаж роботи на посадах слідчих не перевищує 5 років. Значно омолодився і керівний склад керівників слідчих підрозділів територіальних органів внутрішніх справ, який на цей час у середньому складає 35 років [6]. Крім того, введення нового КПК України та нерозмежування до цього часу незначних кримінальних правопорушень і тих, що дійсно потребують проведення досудового розслідування, призвели до необґрунтовано значного навантаження слідчого. Так, станом на грудень 2014 року у провадженні одного слідчого ОВС в Харківській області щомісячно знаходиться 133 кримінальних провадження [6].

З метою попередження порушення кримінального процесуального законодавства при провадженні досудового розслідування та корупційних діянь; організації роботи органів досудового розслідування з урахуванням вимог сучасної державної політики; підвищення професійної підготовки та кваліфікації слідчого законодавством закріплено процесуальне керування слідчим з боку прокурора як наглядацького органу (стаття 121 Конституції України [1]), так і керівника слідчого підрозділу (стаття 39 КПК України [4]).

Проте нагляд з боку прокуратури, як правило, спрямований не на профілактику недопущення слідчим порушень норм процесуального кримінального законодавства чи інших пов'язаних з ним нормативних актів, а виключно на виявлення цих порушень для подальшого відповідного реагування карального характеру.

Як уже зазначалося вище, безпосередньо управління роботою слідчого покладено на керівника слідчого підрозділу, який організовує здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності слідчих органів внутрішніх справ. Водночас на керівникові слідчого підрозділу покладені і інші функції управлінського характеру, у тому числі: організація роботи слідчого підрозділу в цілому, враховуючи його кадрове, технічне та ін. забезпечення, планування, контроль та аналіз діяльності як окремого слідчого, так і підрозділу в цілому, зокрема, на підставі статистичних даних, організація взаємодії з іншими структурними підрозділами ОВС та правоохоронними і судовими органами взагалі та ін., що викликає труднощі в індивідуальній роботі з кожним окремим слідчим.

Враховуючи такі управлінські функції як аналіз, методична та статистична робота, планування, координація діяльності органів досудового розслідування

на відомчому та міжвідомчому рівні, об'єктивно не можуть виконуватись однією людиною, тобто керівником органу, для виконання зазначених задач в системі управління органами досудового розслідування існують організаційно-методичні підрозділи, на які, з одного боку, покладені завдання, пов'язані з організаційною діяльністю, яка складається з перелічених управлінських функцій, з іншого – методичні. Остання функція, яка передбачає постійне ведення кодифікації чинного законодавства та систематичне доведення до слідчих його змін, у тому числі за допомогою сучасних систем комунікаційного зв'язку та отримання інформації, проведення занять зі слідчими в системі службової підготовки, узагальнення слідчої та судової практики, а також позитивного практичного досвіду в розслідуванні кримінальних правопорушень (пункт 2.11 Інструкції [7]), притаманна лише зазначеному підрозділу.

У системі управління органами досудового розслідування – підрозділ, на який покладені завдання організаційного, контрольного, методичного характеру, були сформовані майже з початку створення органу досудового слідства в структурі органів внутрішніх справ ще за часів УРСР (наказ від 05.08.2974 № 540), та в подальшому – у незалежній Україні (накази від 25.11.1992 № 745, від 31.10.2002 № 1100, від 25.12.2003 № 1600, від 20.02.2006 № 160, від 31.03.2008 № 160, від 15.06.2011 № 336, та діючий наказ від 09.08.2012 № 686).

Так, на підставі Інструкції, для забезпечення належного контролю за організацією роботи слідчих підрозділів територіальних органів МВС України, надання їм практичної та методичної допомоги в досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень в слідчому управлінні (відділі) ГУМВС (УМВС) утворені організаційно-методичні підрозділи (далі – ОМП) [7], які згідно з Положенням про слідче управління є обов'язковим структурним підрозділом слідчого управління [8].

Положенням про ГСУ МВС України за цією ланкою закріплено загальне організаційно-методичне керівництво діяльністю органів досудового розслідування в системі органів внутрішніх справ України з метою забезпечення всебічного, повного та неупередженого досудового розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність [9].

Для повноцінного виконання покладених на організаційно-методичний підрозділ завдань, на практиці його робота будується на розподілі за аналітично-зональним принципом.

За слідчими-методистами так званого аналітичного сектору закріплені конкретні напрями діяльності. Наприклад, такі напрями як стан розкриття та розслідування кримінальних правопорушень у сфері незаконного обігу наркотичних засобів; кримінальних правопорушень, учинених стосовно народних депутатів України, депутатів місцевих рад, працівників засобів масової інформації, працівників органів прокуратури та суду; учинених неповнолітніми або за їх участю; іноземцями або щодо них; правопорушення, пов'язані зі зброєю та вибухівкою; порушення процесуальних строків досудового розслідування тощо. До їх повноважень, в межах закріплених ліній діяльності, як правило, належать: здійснення контролю за організацією роботи слідчих підрозділів і проведення ними досудового розслідування, підготовка письмових рекомендацій щодо вдосконалення форм і методів керівництва підрозділами за конкретними напрямками; надання допомоги і перевірка роботи слідчих підрозділів, здійснення заходів щодо усунення недоліків і підвищення рівня слідчої роботи на місцях, контроль за їх виконанням; вивчення передового досвіду і наукових методів розслідування кримінальних правопорушень, унесення пропозицій керівництву органів досудо-

вого розслідування про необхідність їх узагальнення, розповсюдження, упровадження в практичну діяльність; вивчення слідчої практики, організації і результатів слідчої роботи, внесення керівництву органів досудового розслідування пропозицій щодо вдосконалення організації діяльності слідчих підрозділів у тій чи іншій конкретній сфері. У своїй діяльності ведуть обліки кримінальних проваджень, що стосуються закріплених ліній. Так, наприклад, обліки кримінальних проваджень, які закриті слідчим за відсутністю події або складу кримінального правопорушення або у зв'язку з набранням чинності законом, яким скасовано кримінальну відповідальність за діяння; здійснює контроль за станом досудового розслідування тяжких і особливо тяжких злочинів, у тому числі вчинених проти життя та здоров'я особи; кримінальних правопорушень, учинених у сфері господарської та службової діяльності; а також кримінальних правопорушень, учинених стосовно народних депутатів України, депутатів місцевих рад, працівників засобів масової інформації, працівників органів прокуратури та суду; учинених неповнолітніми або за їх участю; іноземцями або щодо них; усіх інших кримінальних правопорушень, які викликали значний суспільний резонанс, та ін. Тобто робота слідчих-методистів у аналітичному секторі охоплює діяльність усіх підпорядкованих районних (міських) підрозділів, але конкретизується за конкретними ділянками слідчої роботи.

Водночас працівник сектору, так званого зонального контролю, надає методичну допомогу в організації роботи слідчих підрозділів, які за ним закріплені, взагалі. Так, на нього покладено здійснення контролю за організацією роботи підпорядкованих слідчих підрозділів і проведення ними досудового розслідування, підготовку письмових рекомендацій щодо вдосконалення форм і методів керівництва підрозділами взагалі; надання допомоги і перевірку роботи слідчих підрозділів, здійснення заходів щодо усунення недоліків і підвищення рівня слідчої роботи на місцях, контроль за їх виконанням; внесення керівництву органів досудового розслідування пропозицій щодо вдосконалення організації діяльності слідчих підрозділів, підвищення ролі слідчих у виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень. Також він вносить пропозиції про заслуховування на нарадах звітів керівників органів досудового розслідування та слідчих про організацію і стан слідчої роботи, розслідування конкретних кримінальних правопорушень; у межах своєї компетенції дає рекомендації (з питань слідчої роботи) працівникам слідчих підрозділів; здійснює контроль за своєчасним внесенням слідчими відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, повнотою та достовірністю внесених даних, правильністю попередньої правової кваліфікації кримінального правопорушення; вивчає матеріали закритих слідчими кримінальних проваджень про тяжкі та особливо тяжкі злочини, складає щодо них висновки й надсилає їх до архіву відповідного підрозділу інформаційно-аналітичного забезпечення, забезпечує контроль за своєчасним надходженням їх до слідчого управління (відділу) ГУМВС (УМВС) України для вивчення; веде обліки кримінальних проваджень, стан розслідування яких знаходиться на контролі у МВС України, Генеральній прокуратурі України, прокуратурах обласного рівня; здійснює постійний контроль за дотриманням строків досудового розслідування. Саме через слідчого-методиста як працівника організаційно-методичного підрозділу здійснюється безпосередня організація та контроль з боку слідчого управління (та ГСУ взагалі) роботи кожного конкретного слідчого підрозділу, а також методична допомога і начальникові підрозділу і кожному окремому слідчому.

Треба зазначити, що методичне забезпечення проводиться в рамках конкретного кримінального провадження, як правило, як у наданні керівних вказівок, а також в наданні аналітичних довідок та методичних письмових рекомендацій де надано узагальнений досвід або роз'яснення, тощо; так і у організації занять зі службової підготовки, що стосується роботи з питань безпосередньо досудового розслідування кримінальних правопорушень.

Завдяки організаційно-методичному підрозділу як невід'ємної частини управління в системі досудового розслідування органів внутрішніх справ України, здійснюється зв'язок між низовою ланкою структури (тобто слідчими підрозділами територіальних органів внутрішніх справ, включаючи кожного окремого слідчого) і вищим керівництвом, як обласного, так і загального рівня. Зв'язок полягає, з одного боку, у контролі та аналізі діяльності підпорядкованих підрозділів, а з іншого, в організації діяльності, як у світлі загальних стратегічних напрямів, так і коригування в організації конкретного підрозділу чи слідчого.

Враховуючи те, що невід'ємною частиною управлінської діяльності є реагування на порушення з боку підлеглих структур, ОМП проводить в установленому порядку службові розслідування (перевірки) за актами прокурорського реагування, рішеннями слідчого судді, суду, скаргами, заявами громадян та повідомленнями, які надійшли з органів досудового розслідування, про порушення слідчими вимог кримінального процесуального законодавства.

Крім того, на ОМП покладено організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ, а також у межах компетенції з іншими правоохоронними органами України та компетентними органами іноземних держав на підставі міжнародних договорів (пункт 2.1.5 Положення про слідче управління [8]).

Таким чином, у системі управління органами досудового розслідування слідства організаційно-методичні підрозділи є тією основною структурою, за допомогою якої здійснюються основні управлінські завдання та функції.

Так, функція планування знаходить своє втілення в тому, що саме організаційно-методичний підрозділ як основна організаційно-контролююча ланка системи органів досудового розслідування ОВС України забезпечує підготовку піврічних планів роботи ГСУ МВС України та слідчих управлінь (відділів) ГУМВС (УМВС), що формуються з урахуванням оперативної обстановки та загальних завдань перед органами досудового розслідування. Крім того, зазначена управлінська функція знаходить свою реалізацію у наданні вказівок визначеному слідчому за конкретним кримінальним провадженням, які фактично становлять план розслідування правопорушення.

Функція організації посідає значну частину діяльності ОМП. Так, до реалізації вказаної функції, наприклад, належить: надання методичної і практичної допомоги в розслідуванні кримінальних проваджень, в організації роботи підпорядкованих підрозділів, підвищенні результативності їх діяльності; організація взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ, а також у межах компетенції з іншими правоохоронними органами України та компетентними органами іноземних держав; вивчення, узагальнення і організація впровадження в діяльність слідчих підрозділів передових форм і методів роботи при виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень; відбір та розстановка (спільно з підрозділами кадрового забезпечення) кадрів слідчих підрозділів територіальних органів МВС України, а також контроль за стажуванням слідчих та за дотриманням спеціалізації слідчих; проведення в системі службової підготовки занять з працівниками органів досудового

розслідування територіальних органів Міністерства внутрішніх справ України.

Мотивація як найважливіша функція управління в діяльності роботи ОМП знаходить своє втілення, в першу чергу, у проведенні, в установленому порядку, службових розслідувань (перевірок) за актами прокурорського реагування, рішеннями слідчого судді, суду, скаргами, заявами громадян та повідомленнями, що надійшли з органів досудового розслідування, про порушення слідчими вимог кримінального процесуального законодавства (пункт 3.12 Інструкції [7]), за встановленнями яких, у разі встановлення провини слідчого, на останнього накладається адміністративне стягнення, передбачене Законом України “Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України” [10]. Крім того, працівники організаційно-методичних підрозділів спільно з органами кадрового забезпечення вносять пропозиції щодо заохочування слідчих та кадрового зростання.

Останньою основною функцією управлінської діяльності організаційно-методичного підрозділу є контроль. Так, наказом МВС України від 09.08.2012 № 686 за вказаним підрозділом прямо закріплено забезпечення контролю за своєчасним внесенням слідчими відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, повнотою та достовірністю внесених даних, правильністю попередньої правової кваліфікації кримінального правопорушення; дотриманням спеціалізації слідчих органів досудового розслідування; розслідуванням кримінальних проваджень, у яких продовжено процесуальні строки; додержанням строків затримання осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення, тримання підозрюваних під вартою та домашнім арештом; встановленим порядком проведення щомісячних звірень з підрозділами інформаційно-аналітичного забезпечення за результатами розслідування вчинених кримінальних правопорушень і здачі керівниками органів досудового розслідування звітів про результати їх роботи. Крім того, для забезпечення зворотнього зв'язку в ОМП готуються огляди, аналізи, методичні рекомендації, акти з питань організації слідчої роботи, які направлені до територіальних слідчих підрозділів. До контрольної функції належить також ведення обліку кримінальних проваджень про кримінальні правопорушення, що перебувають на контролі МВС України, Генеральної прокуратури України та прокуратур обласного рівня; проведення перевірок стану службової діяльності органів досудового розслідування тощо (пункт 6.3 Положення про органи досудового розслідування МВС України [3]).

Тобто саме організаційно-методичні підрозділи через безпосередню роботу слідчих-методистів супроводжують кожного особистого слідчого та його керівника протягом усього розслідування кримінального правопорушення, починаючи з планування роботи та закінчуючи звітом, як за окремим кримінальним провадженням, так і підрозділом в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про міліцію : Закон України від 20.12.1990 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
3. Положення про органи досудового розслідування Міністерства внутрішніх справ України : затверджено наказом МВС України від 09.08.2012 № 686 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 84. – Ст. 3408.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9–10, № 11–12, № 13. – Ст. 88.
5. Наказ МВС України від 09.08.2012 № 686 : зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22.10.2012 за № 1769/22081 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 84. – Ст. 3408.

6. Діяльність органів досудового слідства за 9 місяців 2014 року: Аналітична довідка. – Х., 2014. – 5 арк.

7. Інструкція з організації діяльності органів досудового розслідування Міністерства внутрішніх справ України, затверджено наказом МВС України від 09.08.2012 № 686 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 84. – Ст. 3408.

8. Типове положення про слідче управління (відділ) головного управління, управління МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті, затверджено Наказом МВС України від 09.08.2012 № 686 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 84. – Ст. 3408.

9. Положення про Головне слідче управління МВС України : затверджено Наказом МВС України від 09.08.2012 № 686 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 84. – Ст. 3408.

10. Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України : Закон України від 22.02.2006 // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 29. – Ст. 245.

Отримано 26.08.2014